وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم رکوع می کرد، انگشتانش را باز می کرد و آنگاه که سجده می کرد آنها را جمع می کرد.

از وائل بن حجر رضی الله عنه روایت است که وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم رکوع می کرد، انگشتانش را باز می کرد و آنگاه که سجده می کرد آنها را جمع می کرد.
[صحیح است] [به روایت ابن حبان]

«وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم رکوع می کرد، انگشتانش را باز می کرد و آنگاه که سجده می کرد آنها را جمع می نمود» یعنی رسول الله صلی الله علیه وسلم در رکوع با کف دو دستش زانوهایش را می گرفت و انگشتان دستانش را از هم دور نگه می داشت و باز می کرد. چون این وضعیت در رکوع، حالت پایدارتری به انسان می دهد و باعث هم سطح شدن پشت و سر می شود. اما در سجده کف دستانش را بر زمین می گذاشت و انگشتانش را به هم می چسباند تا اینگونه کاملا رو به قبله آورده باشد؛ علاوه بر اینکه چنین وضعیتی انسان را در حالت سجده یاری نموده و پایدارتر می کند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10928